

Shawoe'ot wekenfeest | Torah voor iedereen

De Torah is niet alleen aan het Joodse volk geschonken, maar biedt aan alle mensen op aarde belangrijke leefregels. Op Shawoe'ot vieren we het ontvangen van de Torah, een universele gebeurtenis met een wereldwijde impact!

Op 20 Maart 1991 verklaarde George Bush senior, President van de Verenigde Staten van Amerika, (1989-1993) de zeven Noachidische wetten als de grondslag voor alle beschavingen (motie 104, openbare wetgeving 102-14).

De zeven wetten zijn:

1. Dien geen afgoden - Geloof in G-d en vertrouw uitsluitend op Hem.
2. Vervloek G-ds naam niet - Respecteer en loof G-d.
3. Vermoord en verwond niet. Respecteer het leven van een mens.
4. Heb geen verboden relaties - Beschouw het huwelijk als een G-ddelijke instelling.
5. Niet kidnappen, stelen of afpersen - Respecteer andermans eigendommen.
6. Eet geen vlees van een levend dier - Vermijd wreedheid.
7. Richt een rechtssysteem op - Gerechtigheid is de basis voor ware vrede.

Oorsprong Noachidische wetten

Waar komen deze regels vandaan? Door wie zijn ze gegeven? Aan wie? En, wie houdt zich daaraan?

Het zijn zeven regels die verder opgesplitst worden in meerdere sub-regels. Eigenlijk gaat het om zeven categorieën, waar 66 geboden en verboden uit voortvloeien. Deze regels gelden voor alle mensen op aarde. Zes ervan zijn door G-d aan Adam, de eerste mens, gegeven. Aan Noach is er na de zondvloed een zevende toegevoegd. Vandaar dat er zeven kleuren in de regenboog zijn.

Vervolgens zijn de zeven wetten bij de berg Sinai in het jaar 2448 (-1313) herhaald. Daar vertelt de Torah ons hoe Moshe, twee dagen voor het ontvangen van de tien geboden, deze zeven regels herhaalt. Het zijn de zeven Noachidische wetten (Rashi Shemot 24-3).

Door de geschiedenis heen

Wie heeft zich ooit aan de Noachidische wetten gehouden? Na de Chanoeka geschiedenis bestond er een hele groep Grieken die afstand deed van de Griekse cultuur en zich aan de zeven regels

hield. De Romeinse keizer Julian was zelf een Noachied, die vrijheid van G-dsdienst in zijn rijk vaststelde.

De verwoesting van de Tweede Tempel in het jaar 69, (3829 vanaf de schepping) bracht een lange ballingschap met zich mee. Ballingschap voor de Joden, maar ook voor de zeven Noachidische wetten. Joden en het Jodendom liepen door de eeuwen heen bijna constant gevaar. De Joden konden zich individueel en collectief amper overeind houden. Vanaf de wrede verwoesting van de Tempel, de moordzuchtige kruistochten, de Spaanse inquisitie, de pogroms en de Tweede Wereldoorlog tot vandaag de dag toe is de geschiedenis te droevig om na te vertellen. De mogelijkheid om de zeven Noachidische wetten aan andere volkeren door te geven was vrijwel nihil. Toch noemt G-d het Joodse volk een volk van priesters (Shemot 19-6). Alhoewel er binnen het Joodse volk een hele stam priesters zijn, afstammelingen van Ahron, de broer van Moshe, toch wordt ook het hele Joodse volk priesters genoemd. Zoals de priesters onderwijs gaven binnen het Joodse volk en ook de dienst in de Tempel uitoefenden en tevens een voorbeeldfunctie hadden zo ook heeft het hele Joodse volk een voorbeeldfunctie ten aanzien van alle mensen op aarde. Het Joodse volk heeft als taak om morele normen en waarden aan iedereen kenbaar te maken en de zeven Noachidische wetten te onderwijzen.

Het einde van de dertigjarige oorlog (1618-1648) bracht een lichte verandering in de vervolging van de Joden. De katholieke overmacht was enigszins voorbij. Er ontstonden langzaam maar zeker 'nieuwe' wetten. De Torah en andere Joodse geschriften werden iets minder vaak op de brandstapel gegooid. Men ging zich soms juist in deze Torah verdiepen om ideeën te verkrijgen hoe de nieuwe maatschappij er uit zou moeten zien. En dit, geachte lezer, gebeurde nog het meest in Nederland. De Nederlandse regeerders hadden net de Spaanse troepen verslagen en weggestuurd. Nu werd er overleg gepleegd met de Joden en hun wetten en werd er een nieuw systeem opgezet, gebaseerd op de zeven Noachidische wetten. Er kwamen nieuwe 'moderne' regels, terwijl Rembrandt maar bleef schilderen over Rabbijnen en andere Joodse wetten en feesten.

Ook Engeland deed mee. John Selden (1584-1654), was een Britse Jurist, die de Engelse grondwet en de Joodse wet bestudeerde. Hij was een Hebraïst en schreef een boek over de zeven Noachidische wetten.

Niet uitsluitend het Joodse volk

Zo komen wij terecht bij Aimé Pallière (1879-1949) uit Lyon, een katholieke priester. Hij is een man die zich vreselijk stoorde aan en principiële bezwaren had tegen het katholicisme. In het protestantisme ziet hij ook geen heil: de drie-eenheid blijft voor hem een storend element. G-d kan geen partners hebben die Zijn macht en kracht zouden delen. Mochten er andere krachten zijn die even sterk zouden zijn als G-d, dan is G-d niet meer Almachtig. Bovendien staat de Torah vol met het feit dat er maar één G-d mag worden aanbeden en niets of niemand anders!

Aimé besloot toen om Joods te worden. Echter zou dit voor hem betekenen dat hij afstand zou moeten nemen van zijn lieve familie en van zijn moeder waar hij zo aan gehecht was.

Een reis naar Italië werkte verhelderend. Daar ontmoette hij Rav Eliya Benamozeg (1823-1900), een afstammeling van Spaanse Joden die hun land, gedwongen door de inquisitie, hadden moeten verlaten. Rav Benamozeg bood hem een waardevolle oplossing: om in de absolute eenheid van G-d te geloven en er ook naar te handelen **hoefde hij helemaal niet Joods te worden**.

Zou G-d, die hemel en aarde heeft geschapen, zich uitsluitend over het Joodse volk ontfermen? Zou G-d alleen aan hen een code hebben gegeven, volgens welke zij in vrede en harmonie kunnen leven? Hoe zit het dan met alle andere mensen op aarde? Zouden zij maar kunnen doen en laten waar zij zin in hebben?

Nee, ook zij hebben recht op een rechtvaardige, liefdevolle maatschappij waarin de mens en G-d gerespecteerd worden. Een cultuur waarin niet alleen het eerste gebod gehouden wordt, namelijk het geloven in de eenheid van G-d, maar ook het verbod dat er pal naast staat op de tweede set stenen tafelen, namelijk het verbod tot moorden.

Beschaving wereldwijd

De Torah geeft een systeem voor elk mens dat het beste bij hem past: 613 geboden voor het Joodse volk en 66 voor alle andere volkeren. Op Shawoe'ot wordt het ontvangen van al deze geboden in de Torah gevierd.

Het is een gelegenheid om stil te staan bij de ontwikkelingen van de laatste 3335 jaar. Hoe de Torah de beschaving over de hele wereld langzaam maar zeker heeft doen veranderen. We zijn er kennelijk nog niet, maar Mashiach komt eraan. Kijk maar in Tsefania 9-3, hoe het dan zal zijn:

אַחַד: שְׁכֵם לְעַבְדוֹ הַ בְּשֵׁם כָּלֵם לְקִרְאָ בְּרוּרָה שְׁפָה אֶל־עַמִּים אֶהְפֹּךְ כִּי־אֶזְ

*Omdat ik dan **de volkeren** een reine taal zal laten spreken, zodat zij allen G-ds naam zullen roepen om Hem te dienen als één groep.*

En Yeshayahu bevestigt het idee (56-7):

יִקְרָא בֵּית־תְּפִלָּה בֵּיתִי כִּי אֶל־מִזְבְּחִי לְרִצּוֹן וְזִבְחֵיהֶם עֹלֹתֵיהֶם תִּפְלְתִי בְּבַיִת וְשִׁמְחֵתִים קִדְשֵׁי אֱלֹהֶיךָ וְהִבִּיאוּתִים לְכָל־הָעַמִּים:

*Ik zal hun brengen naar Mijn heilige berg en ik zal zorgen dat zij zich zullen verheugen in Mijn gebedshuis (de Tempel). Hun offers zullen welkom zijn op mijn altaar want Mijn huis (de Tempel) zal een gebedshuis zijn **voor alle volkeren**.*

Uit deze verzen blijkt duidelijk dat iedereen het recht heeft om in G-ds eenheid te geloven, om Hem in de Tempel te dienen en deel te nemen aan de voorbereidingen voor de komst van Mashiach die een afstammeling van Koning David was en op Shawoe'ot geboren is.

De eerste Mishna van het eerste hoofdstuk van Spreuken der Vaderen vertelt ons hoe Moshe de Torah heeft ontvangen op de berg Sinai en concludeert o.a. met het feit dat men veel leerlingen moet hebben, Joods of niet-Joods. Het Joodse volk heeft de opdracht om de zeven Noachidische

wetten te onderwijzen aan alle volkeren. Deze 66 wetten vallen binnen deze zeven categorieën zoals de Rambam (Maimonides) het in hilchot Melachim (8-13 & 14) verklaart.

Wekenfeest Shawoe'ot

Met Shawoe'ot, het wekenfeest, wordt het ontvangen van de Torah gevierd. Het is een gelegenheid voor ieder mens op aarde om de Torah elk jaar weer opnieuw op zich te nemen. Het is een moment om zich te realiseren dat alle wetten, inclusief de civiele regels en inclusief de Noachidische wetten van G-d afkomstig zijn.

We vervullen ze niet omdat ze mooi zijn, omdat we ze begrijpen of omdat ze logisch en noodzakelijk zijn. De enige reden, de uitsluitende motivatie, hoort te zijn, dat ze door G-d Almachtig aan ons geschonken zijn. Het ontvangen van de Torah is een universele gebeurtenis met een wereldwijde impact die niet meer genegeerd kan worden.

Shawoe'ot heeft betrekking op het Joodse volk, die dit feest viert zoals G-d het hun geboden heeft.

Shawoe'ot is ook een feest dat door alle volkeren gevierd hoort te worden. Zo wordt het bewustzijn verhoogd dat ieder mens het recht heeft om een waardig en rechtvaardig leven te leiden. Een bestaan gebaseerd op respect voor G-d, respect en eerbied voor zichzelf, zijn medemens en alle schepselen op aarde en op het feit dat de zeven Noachidische wetten van G-d afkomstig zijn.

Iedereen heeft het voorrecht en de mogelijkheid om zich hieraan te houden. Doe jij ook mee?

Bracha Heintz
chabadutrecht.nl

Opmaak Rianne Meijer en Devorah van der Heiden

Help jij mee om de continuïteit van deze artikelen te waarborgen? Door te sponsoren word je een actieve partner en steun je ook verdere activiteiten! Doneren kan hier op chabadutrecht.nl/doneren.

